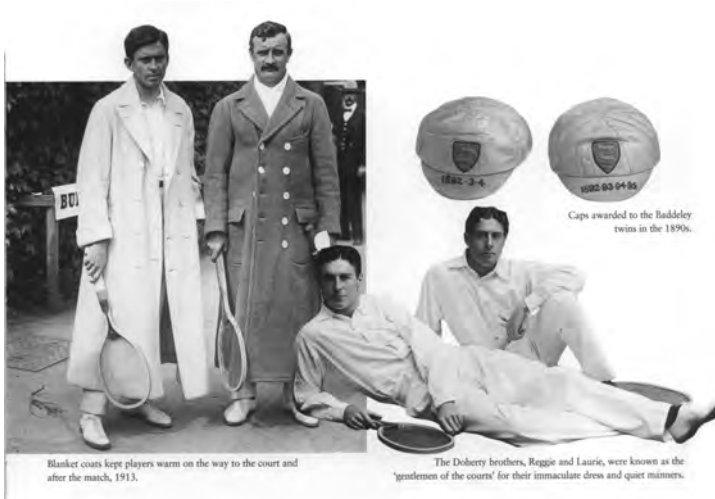

Tennismuseum Wimbledon

Eva Hogenbirk

Zevenentwintigduizend kilo aardbeien en twaalfduizend flessen champagne per jaar. Tennis van hoog niveau. De geur van gras. Schreeuwende fans, van pijn uitschreeuwende lijnrechters en gillende spelers. Een dubbeldekkbus van het thematisch aangeklede Southfield (Metro) Station (gras, grote gele ballen en t.v. schermen). Björn Borg, Margaret Court, Jimmy Connors, Chris Evert, Rod Laver, Steffi Graf, John McEnroe, Billie-Jean King, John Newcombe, Suzanne Lenglen, Fred Perry, Helen Wills Moody, Pete Sampras en Martina Navratilova. Regen (slechts 3 episodes kenden geen regen: 1931, 1977 en 1993). Boris Becker als zeventienjarige in 1985, Neerlands trots Richard Krajicek in 1996 en de wild card winner Goran Ivanisevic in 2001. Uiteraard heb ik het over niets anders dan: Wimbledon. Mocht u eens de tijd vinden om het heilige gras te bezoeken en hier of daar een partij mee te pikken, vergeet u dan niet het museum! Vanaf volgend jaar sterk veranderd. Het nieuwe museum krijgt dan driedimensionale films met beelden van achter de schermen. Een kijkje in de kleedkamers van de geplaatste spelers en u kunt op de foto met trofeeën van The Championships. Allemaal waarschijnlijk best aardig. Maar uiteindelijk gaat het, zo lijkt mij althans, toch om het materiaal dat er nu ook al te bewonderen valt. En dat is eigenlijk ontzettend veel. Zoveel dat 'even kijken' in een regenpauze geen goed recht doet aan het museum noch aan uzelf. Het museum heeft een grote collectie aan kunst, denkt u aan 'oils, watercolours, etchings and posters.' Afbeeldingen betreffen bekende maar ook onbekende personen die uiteraard allen iets

met tennis te maken hebben. Ook waren er enkele cartoons te vinden. Het zal een tijdgeest weergeven want ik snapte er soms geen hout van.

Over hout gesproken: in het museum is een reconstructie te zien van een echte houten tennis Racket Maker Workshop. En een geweldige foto laat zien hoe het anders kon. "The Fulcrum Works at Cricklewood had an unusual method of production: sheets of wood were pressed into a block in the shape of a racket which was then sliced up into twelve or more frames." Wilt u echte oude tennisboeken lezen? Dat kan. Het museum heeft namelijk ook een bibliotheek (openingstijden van 10.30-1.00 pm en 2.00-5.00

pm). En die 'library' wordt 'probably the most comprehensive in the world' genoemd. Vrij indrukwekkend inderdaad. Boeken, tijdschriften, periodieken en videocassetes uit meer dan 90 landen. Variërend van Ye Tale of Ye Tournaments by French and Orpen, Cornish, 1884_ en Lawn Tennis for Girls by Mlle Lenglen 'Lady Champion of the World', Newnes, 1920_ tot het aller-eerste boek over tennis ,tevens het oudste boek in de collectie van het museum: Trattato del Giuoco della Palla by Antonio Scaino, Venice, 1555. ` Daarmee is het nog niet klaar. Er is een collectie over vrouwentennis-kleding door de jaren heen, hoe maak je het gras zo goed mogelijk (een pony roller helpt), medailles en bekertjes, 17e eeuwse munten met afbeeldingen van Real Tennis rackets, de geschiedenis van tennis, allerlei soorten ballen en curiositeiten.

Wimbledon was eigenlijk eerst Worple Road_toen de All England Croquet and Lawn Tennis Club nog alleen All England Croquet Club heette. Uiteraard is daarvan nog allemaal materiaal te bewonderen. Maar ook de mannenkleedkamer van omstreeks 1900 staat in het museum, inclusief zeepjes, racketbespanningsmachine, kleren en 'Staffordshire transfer-printed washbasin'. Heerlijk om de sfeer van toen op te kunnen snuiven. Ontzettend veel foto's en een constant lopende film met hoogtepunten van de beste tennissers op Wimbledon maken het geheel af. U moet eigenlijk zelf gaan kijken. Op naar zevenentwintigduizendeneen kilo aardbeien en twaalfduizendeneen flessen champagne voor volgend jaar?